

10. Apr. 1845

FACTS

Date:

10. Apr. 1845

Page number:

Dagbog D, side 24-25

TRANSCRIPTION

Ólafur og álfamær

1) Ólafur reið með björgum fram,

– villir hann, stillir hann –

hitti fyrir sér álfaran.

Þar rauður loginn brann,

:|: blíðan lagði byrinn undan björgunum :|: fram.

2) Þar kom út ein álfamær,

hún var ekki Guði nær.

3) Þar kom út ein önnur,

helt á silfurkönnu.

4) Þar kom út hin Þriðja,

með gullbelt um sig miðja.

5) Þar kom út hin fjórða

hún tók svo til orða:

6) "Velkomminn, Ólafur liljurós!

Gáttu í björg og bú með oss."

7) "Ekki vil eg með álfum bua,

heldur til eg á herrann trúa.

8) Þó þú gjörir með álfum búa,

samt máttu á herrann trúa."

9) Hun gekk sèr til kistu,

kastaði yfir sig skikkju.

10) Hún gekk sèr til arkar,

greip upp sverðið bjarta.

11) "Ekki muntu svo hèðan fara,

að þú gjörir mèt kossin spara."

•25•

12) Ólafur laut um söðulboga,

Kysti frú með hálfum huga.

13) Saxinu' hún stakk í siðu,

Ólafi nokkuð sviður.

14) Ólafur keyrir hestinn sporum,

Þar til hann kom til móður dyra.

15) Klappar á dyr með lóva sín:

"Ljúktu upp, kæra móðir mín!"

16) "Þvi ertu bleikur? Þvi erti blár?

sem þú hafir af álfum sár."

17) Móðir! ljáðu mèt mjúka sæng,

systir! Gefðu mèt siðuband."

18) Ei leið nema stundir Þrjár,

Ólafur var sem bleikur nár.

19) Ei leið nema litil stund,

Ólafur úngi gaf upp önd.

20) Vendi eg minu kvæði i kross,

– Villir hann, stillir hann –

Sancte Maria sè með oss!

– Þar rauður loginn brann;

:|: Bliðan lagði byrinn undan björghum :|: fram.

[tilføjet af Lundbye selv:] gammel islandsk Kæmpevisse, skrevet her af
Svenn Grundtvig

Ólafur og álfamar

- 1) Ólafur reit með Gjörgum fram,
— Vellir hann, stillir hann —
hæti fyrir sér álfaran.
— Þar rannur lozunum brann.
i) Alldan lagði Gjörgum undan Gjörgunum fram.
#
- 2) Þar kom út ein álfamaðr,
hinn var ekki gasti þar.
#
- 3) Þar kom út ein önnur,
helt á sílfurkinnu.
#
- 4) Þar kom út hin þriðja,
með gullbelt um sig miðja.
#
- 5) Þar kom út hin fjórða
hún tók svo til orða.
#
- 6) "Velkominu, Ólafur leghúsi!
Gættu á Gjörg og þú með oss."
#
- 7) "Ekki vil eg með álfum búa,
heldur vil eg á herramni standa.
#
- 8) Þó þú gjörir með álfum búa,
samt máttu á herramni standa."
#
- 9) Hún gekk sér til kistu,
hartaði yfir sig stikklyti.
#
- 10) Hún gekk sér til arkar,
greip upp sverðed bjarta.
#
- 11) "Ekki muntu svo hentan fara,
að þú gjörir þver hrossin spara."
#

12.) Ólafur láut um söðulboga,
þýsti þú með hálfum kúga.
#

13.) Þaxinn ~~stakki~~ hún stakki í síða,
Ólafi nokkúð sviður.
#

14.) Ólafur þýrði [#]hestinn sporann,
þar til hann kom til mótur dýra.
##

15.) Klappar á dyr með löffa síu:
"Ljúktu ápp, kerra móðir mín!"
#

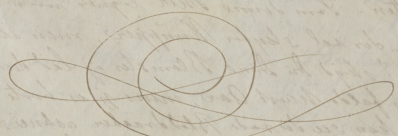
16.) "Því ertu bleikur? Því ertu blár?
sem þú hafir af álfum sár."
#

17.) Móðir! ljáðu mér mjúka song,
sýstir! ~~ljáðu~~ mér situband."
#

18.) Ei leit nema stundir þjár,
Ólafur var renn bleikur nár.
#

19.) Ei leit nema áttel stund,
Ólafur úgi gaf upp önd.
#

20.) Vendi eg minnu kvæði á kross,
— Villir hann, stillir hann —
sancte Maria sé með oss!
— Þar raðdur lagin brann,
þí. Þóðau lagði lypin undan Gjörgánum þí. fram.

gammel. i. landst. komponeret, skrevet her af Thoms Grønstedt.